

Sygn. akt VIGC 376/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Zalewska

Protokolant: inspektor Agnieszka Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. z/s w K.

przeciwko: (...) Spółka Akcyjna z/s w S.

1. o zapłatę kwoty 16.777,20 zł (szesnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt siedem złotych 20/100) z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot:

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z/s w S. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z/s w K. kwotę 16.777,20 zł (szesnaście tysięcy siedemdziesiąt siedem złotych 20/100) z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od kwot:

- 6.838,80 zł od dnia 25 grudnia 2013r.,

- 6.088,50 zł od dnia 29 grudnia 2013r.,

- 3.849,90 zł od dnia 31 grudnia 2013r.,

do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.256 zł (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów procesu,

2 . o zapłatę kwoty 61.224,48 zł (sześćdziesiąt jeden tysięcy dwieście dwadzieścia cztery złote 48/100) z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od poszczególnych kwot:

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 61.224,48 zł z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od kwot:

- 3.693,69 zł od dnia 29 października 2013r.,

- 6.494,40 zł od dnia 6 listopada 2013r.,

- 10.074,93 zł od dnia 13 listopada 2013r.,

- 14.484,48 zł od dnia 20 listopada 2013r.,

- 7.049,13 zł od dnia 23 listopada 2013r.,

- 669,12 zł od dnia 25 listopada 2013r.,
- 10.382,43 zł od dnia 27 listopada 2013r.,
- 8.376,30 zł od dnia 9 grudnia 2013r.,

do dnia zapłaty,

V. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.678 zł (sześć tysięcy sześćset siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem kosztów proces,

VI. zarządza zwrot powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwoty 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty od cofniętej części pozwu oraz kwoty 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty od zażalenia oczywiście uzasadnionego,

3. z pozwu wzajemnego z powództwa (...) Spółka Akcyjna z/s w S. p-ko pozwanemu wzajemnemu (...) Sp. z o.o. z/ s w K. o zapłatę kwoty 81.146,67 zł (osiemdziesiąt jeden tysięcy sto czterdzieści sześć złotych 67/100) z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od dnia 7 listopada 2014r. do dnia zapłaty,

VII. zasądza od pozwanego wzajemnego na rzecz powoda wzajemnego kwotę 53.690,05 zł (pięćdziesiąt trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt złotych 05/100) z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od dnia 7 listopada 2014r. do dnia zapłaty,

VIII. w pozostałej części oddala powództwo wzajemne,

IX. zasądza od pozwanego wzajemnego na rzecz powoda wzajemnego kwotę 6.250,02 zł (sześć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów procesu,

X. zarządza zwrot powodowi wzajemnemu od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwoty 550,72 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych 72/100) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki,

XI. zarządza zwrot pozwanemu wzajemnemu od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwoty 2000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki.

Sygn. akt VI Gc 376/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 lipca 2016 r.

Pozwem wniesionym do SR w Rzeszowie w sprawie o sygn. V GC 365/14 (V GNc 978/14) powód M. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „W. M. M. W. , którego następcą prawnym jest M. sp. o.o. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego Wytwórni (...) S.A. obecnie (...) S.A. kwoty 16 777,20 zł. z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

Na uzasadnienie żądania podał, że strony łączyła współpraca w zakresie dostarczania przez powoda produktów gumowych. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie zapłacił powodowi należnego wynagrodzenia za zrealizowane zamówienia objęte wymienionymi w pozwie fakturami VAT.

W odpowiedzi na pozew /k. 39/ pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniósł zarzut potrącenia kwoty 19 062,71 zł. z tytułu odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy przez powoda. Na kwotę tę złożyły się koszty związane reklamacjami na filtry, w których zastosowano uszczelkę - 6 696,93 zł. oraz utracona marża - 12 365,78 zł. Pozwany wskazał, iż uszczelka nr PP-00.02 wykonana przez powoda

na zlecenie pozwanego była wadliwa, nie spełniając m.in. w przeciwieństwie do okazanych pozwanemu próbek, normy F. (...). (...), które powodowi były znane, opisując przy tym przebieg współpracy stron.

W kolejnej sprawie wniesionej pod sygn V GC 980/14 (V GNc 120/14) ten sam powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od tego samego pozwanego kwoty 62 417,04 zł. z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu, wskazując na współpracę stron, podał, iż pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie zapłacił wynagrodzenia objętego wskazanymi w pozwie fakturami VAT za wyprodukowane i dostarczone przez powoda uszczelki.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 25.06.2014 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie umorzył postępowanie co do kwoty, w jakiej powód cofnął pozew /k. 213/.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, wydanego na kwotę 61 224,48 zł. należności głównej pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut potrącenia kwoty 80 138,98 zł. tytułem poniesionych kosztów i utraty marży w związku z nienależytym wykonaniem przez powoda uszczelki nr PP-00.02, na którą składały się: kwota 5 444,66 zł jako koszty związane z wadliwą uszczelką, kwota 19 062,17 zł. jako utracone korzyści, kwota 19 145,57 zł jako koszt badań dokonanych przez firmę zewnętrzną, kwota 36 486,58 zł jako koszt nałożony na pozwanego przez (...).

Postanowieniem z dnia 6.08.2014 r. /k. 136/ Sąd Rejonowy połączył do wspólnego rozpoznania sprawę o sygn. akt 365/14 i V GC 980/14 do dalszego wspólnego prowadzenia i rozpoznania pod sygnaturą V GC 365/14.

W pozwie wzajemnym /k. 300/ pozwany /powód wzajemny/ wniósł o zasądzenie od powoda /pozwanego wzajemnego/ na swoją rzecz kwoty 81 146,67 zł. z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że zamówił u powoda uszczelkę nr detal PP-00.02, która miała spełniać normę F. (...). (...), różniąc się od tej normy tylko przekrojem. Istotnym było, aby uszczelka spełniała parametr „odkształcenie szczątkowe po ściskaniu”. Próbkę wykonaną i dostarczoną przez powoda były zgodne z w/w wymogami, stąd pozwany zamówił produkcję u powoda.

Pozwany podniósł wadliwość zamówionych uszczelek, spływające reklamacje i utratę klienta na filtry zawierające uszczelki. Pozwany podniósł, iż współpracował z innymi podmiotami, których uszczelki nie powodowały wadliwości filtrów je zawierających.

Pozwany wskazał na wady uszczelek w postaci: rozdarć, dziur, rozwarstwienia na długości 1/3 obwodu oraz niespełnianie wymagań dotyczących odkształcania szczątkowego po ściskaniu wg normy F. (...). (...).

Pozwany wskazał, że w związku z **reklamacjami** poniósł koszt:

- 611,10 zł - wymiana uszczelki dla (...)
- 1 601,04 zł - zakup nowych uszczelek,
- 1 833,30 zł - koszt robocizny dot. wymiany uszczelek,
- 169,22 zł - koszt ponownego opakowania zbiorczego filtrów,
- 1 230 zł - koszt badań w firmie zewnętrznej.

Przywołał pismo z dnia 31.03.2014 r., adresowane do powoda, w którym poinformował go, iż koszty z tytułu dostarczenia wadliwych uszczelek to łącznie kwota 19 062,17 zł brutto, w tym utracona marża 12 365,78 zł. za okres od 1.09.2013 r. do 31.03.2014 r., obliczona na podst. średnich zamówień przez klienta Ufi, który zaprzestał kupować u pozwanego filtry.

Pozwany wskazał nadto na koszt zewnętrznej kontroli na kwotę 19 145,57 zł. Ponadto firma (...) obciążyła pozwanego kosztem 8 787,50 euro t.j. kwotą 37 124,55 zł. wg średniego kursu NBP na dzień pozwu/.

W odpowiedzi na pozew wzajemny /k. 390/ powód /pozwany wzajemny/ podtrzymał żądanie pozwów i wniósł o nieuwzględnienie zarzutów pozwanego /powoda wzajemnego/. Powód zaprzeczył wadliwości uszczelek podnosząc, że norma F. (...). (...) – O130 dotyczyć miała tylko materiału, a nie normy odkształcenia. Podniósł zgodność zastosowanego materiału z tą normą. Zakwestionował fakt, iż to uszczelka jest przyczyną reklamacji filtrów, przyczyny mogły leżeć w procesie produkcji po stronie pozwanego, nadto zdaniem powoda pozwany nie wykazał tożsamości kwestionowanych uszczelek. Zakwestionował, badania na które powoływał się pozwany, jako nie dotyczące jego produktu, jak też sposób ich przeprowadzenia.

Zakwestionował żądanie pozwanego co do wysokości jako nieoparte materiałem dowodowym.

Postanowieniem z dnia 13.11.2014 r. Sąd Rejonowy przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Rzeszowie na podstawie art. 204 § 2 kpc, która prowadzona była dalej przez ten sąd pod sygn. akt VI GC 376/14.

W piśmie procesowym z dnia 30.04.2015 r. /k.520/ powód podtrzymał stanowisko w sprawie, zaprzeczając wadliwości uszczelek, podnosząc niewykazanie, aby to uszczelki powoda były przyczyną reklamacji, oraz kwestionując poszczególne pozycje składające się na dochodzoną kwotę odszkodowania.

W piśmie procesowym z daty 19.05.2015 r. /k. 540/ pozwany podtrzymał stanowisko w sprawie i wyjaśnił poszczególne pozycje składające się na kwotę odszkodowania oraz wskazał, iż na tożsamość wadliwych uszczelek jako pochodzących od powoda wskazuje ich cecha charakterystyczna.

W odpowiedzi na wezwanie sądu co do szczegółowego rozliczenia kwoty odszkodowania w piśmie procesowym z daty 20.07.2015 r. /k. 585/ pozwany wyjaśnił składowe roszczenia o odszkodowanie t.j.

- 611,10 zł. koszt wymiany uszczelki dla (...)

- 1 601,04 zł. zakup nowych uszczelek

- 1 833,30 zł. koszt robocizny wymiany uszkodzonych uszczelek

- 169,22 zł. koszt ponownego opakowania zbiorczego filtrów (folia termokurczliwa)

- 1 230, zł. koszt badania przez podmiot zewnętrzny ((...))

- 19 145,57 zł. badanie, nadzór zewnętrzny nad pomiarem szczelności filtrów przez (...) sp.zo.o. ((...))

- 37 124,55 zł. /8 787,50 euro/ faktura obciążająca pozwanego przez (...)

-19 431,89 zł. utracone korzyści z tytułu zaprzestania produkcji dwóch rodzajów filtrów, objęta przedsądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 30.10.14r. (k. 377 – 378) z tytułu utraconych korzyści w postaci zaprzestania produkcji 2 rodzajów filtrów.

W piśmie z daty 18.04.2016 r. /k. 742/ powód ustosunkował się do opinii biegłego, podtrzymał stanowisko w sprawie, w tym co do znaczenia normy F. (...). (...)–O130 jako dotyczącej jedynie materiału, a nie normy dot. odkształcenia trwałego przy ściskaniu, zarzucił niewykazanie wadliwości uszczelek pozostających w związku z reklamacjami. Wskazał, iż pozwany nie złożył wd z oględzin uszkodzonego filtra, nie przedstawił dowodów, obejmujących zapisy produkcji, z kontroli jakości finalnego produktu czy też dokumentów identyfikujących daną partię, by wykluczyć przyczynę nieszczelności na etapie produkcji filtra.

W piśmie procesowym z daty 27.04.2016 r. /k. 734/ pozwany /powód wzajemny/ podniósł, iż wykazanie wadliwości uszczelki jest wystarczającym dla ustalenia przyczyny wadliwości filtra, w którym były zamontowane i podtrzymał twierdzenia co do zakresu normy F. (...). (...) - O130 jako dotyczącej także parametrów odkształcania.

Na rozprawach strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Na rozprawie w dniu 1.07.2016 r. /k. 772/ pozwany oświadczył, iż uznaje za bezsporne należności objęte pozwami w obu sprawach oraz oświadczył, że nie wywodzi skutków prawnych z podniesionych uprzednio zarzutów potrącenia, a obronę opiera wyłącznie na pozwie wzajemnym, czemu powód nie sprzeciwił się.

Sąd ustalił, co następuje:

M. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „W. M. M. W. jako przyjmującego zamówienie, którego następcą prawnym po przekształceniu przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w jednoosobową spółkę kapitałową, jest powód M. sp. o.o. oraz pozwanego Wytwórnię (...) S.A. obecnie działającego pod firmą (...) S.A., jako zamawiającego łączyła współpraca, w ramach której M. W. miał produkować uszczelki gumowe, następnie używane przez pozwanego przy produkcji przez siebie filtrów.

Poprzednik prawny powoda przyjął zamówienie na uszczelki i je wykonał wystawiając z tytułu wynagrodzenia faktury VAT objęte pozwem o zapłatę 16 777,20 zł. (V GNc 978/14, V GC 365/14), a to:

- nr (...) na kwotę 6 838,80 zł. z terminem płatności na dzień 24.12.2013 r.
- nr (...) na kwotę 6 088,50 zł. z terminem płatności na dzień 28.12.2013 r.
- nr (...) na kwotę 3 849,90 zł. z terminem płatności na dzień 30.12.2013 r.

razem 16 777,20 zł.

Poprzednik prawny powoda przyjął zamówienie i je wykonał także co do towaru którego dotyczy wynagrodzenie objęte fakturami VAT objętymi pozwem o zapłatę kwoty 61 224,48 zł. (V GNc 120/14 , V GC 980/14) :

- nr (...) na kwotę 3 693,69 zł. z terminem płatności na dzień 28.10.2013 r. ,
- nr (...) na kwotę 6 494,40 zł. z terminem płatności na dzień 5.11.2013 r.
- nr (...) na kwotę 10 074,93 zł. z terminem płatności na dzień 12.11.2013 r.
- nr (...) na kwotę 14 484,48 zł. z terminem płatności na dzień 19.11.2013 r.
- nr (...) na kwotę 7 049,13 zł. z terminem płatności na dzień 22.11.2013 r.
- nr (...) na kwotę 669,12 zł. z terminem płatności na dzień 24.11.2013 r.
- nr (...) na kwotę 10 382,43 zł. z terminem płatności na dzień 26.11.2013 r.
- nr (...) na kwotę 8 376,30 zł. z terminem płatności na dzień 7.12.2013 r.

razem 61 224,48 zł.

Pozwany odebrał towar i nie zapłacił w/w należności pomimo wezwania do zapłaty.

Powyższe jako okoliczności jako bezsporne nie podlega dowodzeniu w myśl art. 229 kpc.

Powód nawiązał współpracę z pozwanym i począwszy od końca 2012 r. produkował na zlecenie pozwanego m.in. uszczelki oznaczone jak detal PP-00.02 , które miały być wykonane w oparciu o wymagania nakreślone przez pozwanego t.j. o normę F. nr 9. (...), która co do zasady dotyczyła uszczelek o przekroju okrągłym „O-ring” oraz OR-O/130. Strony jednak umówiły się o uszczelkę o przekroju kwadratowym, do której miała zostać zastosowana ta norma, w tym: w zakresie parametrów odkształcania trwałego na ściskanie. Powód znał treść tej normy. Pozwany przesłał też powodowi rysunek techniczny uszczelki kwadrang z w/w normą. Ten następnie przesłał pozwanemu swój rysunek uzupełniony o wypustkę identyfikującą produkt jako pochodzący od powoda, który został zatwierdzony przez pozwanego.

Uszczelki powoda posiadały wypustkę na całej długości celem identyfikacji jako pochodzących od powoda, która została rozpoznana przez stronę powodową na rozprawie po okazaniu jej sądowi, a następnie uszczelki te były przedmiotem opinii sądowej instytutu naukowo – badawczego.

Pozwany otrzymał próbne sztuki, które przebadał i które po drugiej próbie produkcyjnej podjętej przez powoda odpowiadały jego wymaganiom, wobec czego złożył zamówienie. Następnie montował w/w uszczelki w produkowanych przez siebie filtrach, dostarczanych swoim klientom. Uszczelki montowane były ręcznie.

dowody: z rysunku uszczelki wykonanego pozwanego k. 52, normy f. i normalizacji f. k. 53 -75 , rysunku uszczelki sporządzonego przez powoda k. 76, z wniosku z dnia 05.11.2012r. k. 77, arkusza wymiaru pomiarów (...) z daty 6.11.2012 r. k. 78 , opinia ustna biegłego M. M. słuchanego na rozprawie w dniu 1.07.2016 r. /k. 771-772 zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 17.04.2015 r. świadków B. M. (1), A. M. (1), R. M., A. J., W. T., T. Ł. /k. 474, transkrypcja k. 565-582/ zeznania zasłuchanej uzupełniająco na rozprawie w dniu 23.10.2015 r. świadka B. M. (1) / k. 639/

Począwszy od września 2013 r. klienci pozwanego (...) oraz włoski kontrahent (...), zaczęli zgłaszać reklamacje dotyczące filtrów pozwanego, w których zamontowane zostały uszczelki produkowane przez powoda. Ten ostatni wskazywał wprost na nieszczelność filtrów przy uszczelce. Od odbiorcy filtrów: Ufi pozwany otrzymał dokument reklamacyjny z przebiegiem badania wraz ze zdjęciem filtra w trakcie badania, z których wynikał przeciek oleju, po czym B. M. (1) pracownica pozwanego odpowiedzialna za kontrolę jakości założyła do filtra analogicznego uszczelkę produkcji powoda i po wykonaniu badania w laboratorium pozwanego okazała się nieszczelność filtra. Pozwany zawiadomił powoda o reklamacjach i wstrzymał współpracę, przekazując mu otrzymane od Ufi dokumenty i własne wyniki badań oraz przeprowadzając badania w laboratorium niezależnym w dacie 12.11.- 20.11.13r., z których wynikało niespełnianie przez uszczelki wymogów w zakresie parametru odkształcania. Analogiczne badania przeprowadził powód w dacie 23.10.- 28.10.13r. Wynik obu badań wykazał przekroczenie normy na odkształcenie trwałe. Powód nie uznał reklamacji. Strony nie doszły do porozumienia, pomimo spotkania i wymiany korespondencji.

dowody: z pisma reklamacja z dnia 04.10.2013r. k. 83 , e-maili k. 81-82, z pisma pozwanego 06.11.2013r z dowodem nadania k. 86-89 , z pisma z dnia 07.11.2013r. k. 90, arkuszy badań nr (...) /LCh k.91 oraz (...) /LCh k. 92, pisma UFI z dnia 17.09.2013r. k. 93 , pisma powoda z dnia 22.11.2013 k. 94 -97, ze sprawozdania z badań nr (...) 103-104(355-356), z korespondencji e-mailowej między stronami k. 350-351,352, ze zgłoszenia reklamacji z daty 08.10.2013r. k. 353-354, ze sprawozdania z badań nr (...) (M.) z daty 28.09.2013 r. k. 357-358, zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 17.04.2015 r. świadków B. M. (1), A. M. (1), R. M., A. J., W. T., T. Ł. /k. 474, pomocniczo transkrypcja k. 565-582/ zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 9.10.2015 r. T. Ł., M. R., /k. 613/ zeznania zasłuchanej uzupełniająco na rozprawie w dniu 23.10.2015 r. świadka B. M. (1) /k. 639 /, opinia ustna biegłego M. M. słuchanego na rozprawie w dniu 1.07.2016 r. k. 771-772

Uszczelki produkowane przez powoda na zlecenie pozwanego nie spełniały wymagań z zakresu parametru odkształcania trwałego przy ścisaniu F. (...). (...) dla OR-O/130, co było przyczyną nieszczelności filtrów.

dowody: opinia pisemna Instytutu (...) sp. o.o. , dr hab. I.. A. Ś. k. 693, sprawozdanie z nadań k. 694- 696, opinia pisemna nr 2 Instytutu (...) sp. o.o. , dr hab. I.. A. Ś. k. 755, opinia ustna biegłego M. M. słuchanego na

rozprawie w dniu 1.07.2016 r. k. 771-772 sprawozdanie z badań nr (...) ((...) S.A.) z daty 20.11.2013 r. 103-104, sprawozdanie z badań nr (...) (M.) z daty 28.09.2013 r. k. 357-358, arkusz wyników badań nr (...) /LCh k. 79, zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 17.04.2015 r. świadków B. M. (1), A. M. (1), R. M., A. J., W. T., T. Ł. /k. 474, pomocniczo transkrypcja k. 565-582/ zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 9.10.2015 r. T. Ł., M. R., /k. 613/ zeznania zasłuchanej uzupełniająco na rozprawie w dniu 23.10.2015 r. świadka B. M. (1) /k. 639 /

Filtry produkowane przez pozwanego reklamowane były przez jego klientów wyłącznie w przedziale czasu, w którym ten korzystał z uszczelek powoda i dotyczyły wyłącznie filtrów, w których zastosowano, poddające się identyfikacji z uwagi na charakterystyczny wypust, uszczelki powoda. Reklamacje ustały po zaprzestaniu współpracy z powodem w październiku 2013 r., jak również nie miały miejsca w stosunku do filtrów produkowanych z wykorzystaniem uszczelek dostarczanych przez wcześniejszych dostawców, zanim nawiązano współpracę z powodem.

zeznanie słuchanych na rozprawie w dniu 17.04.2015 r. świadków B. M. (1), T. Ł./k. 474, transkrypcja k. 565-582/ zeznanie zasłuchanej uzupełniająco na rozprawie w dniu 23.10.2015 r. świadka B. M. (1). /k. 639 /

Z uwagi na wadliwość dostarczonych filtrów, pozwany zmuszony został na żądanie kontrahenta (...) , zgodnie z warunkami kontraktu zlecić kontrolę każdego z eksportowanych na zamówienie tego kontrahenta filtrów podmiotowi zewnętrznemu przez okres marzec – maj 2014r. Koszt, jaki poniósł pozwany z tytułu badań prowadzonych przez (...) sp. o.o. to łączna kwota 19 145,57 zł. brutto, **15 565,50 zł. netto.**

dowody: faktury VAT nr z fv nr 276/03 k. 272, 47/04 k. 273,35/05 k. 274, 221/05,k. 275, zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 17.04.2015 r. świadków T. Ł. /k. 474/, pomocniczo transkrypcja k. 565-582/, św. M. R. k. 615/2 – 616.

Pozwany w związku ze zgłoszonymi reklamacjami przeprowadził też badanie zakwestionowanych uszczelek, ponosząc z tego tytułu koszt 1 230 zł. brutto, t.j. **1 000 zł. netto.**

dowody: sprawozdanie z badań nr (...) k. 103-104 , fv nr (...) k. 370 , zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 17.04.2015 r. świadków B. M. (1), A. M. (1), R. M., A. J., W. T., T. Ł. /k. 474, transkrypcja k. 565-582/ zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 9.10.2015 r. T. Ł., M. R. /k. 613/

Kontrahent (...) zwrócił część towaru na koszt powoda wzajemnego. Pozwany w związku z wadliwością filtrów został obciążony przez (...) kwotą 8 787,50 euro stanowiącą koszt, jaki poniósł ten podmiot w związku z sortowaniem i transportem wadliwych filtrów, a która została potrącona z bieżącymi należnościami powoda wzajemnego. Równowartość w/w po przeliczeniu wg kursu NBP w/w kwoty w dniu wnoszenia pozwu to **37 124,55 zł.**

dowody: z faktury VAT nr (...)/ (...) k. 263, tłumaczenie fv k. 770a-770b, wydruk ze średniego kursy euro na dzień 21.07.2014r. kalkulatora walutowego na podstawie notowań kursów NBP k. 283-284, zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 17.04.2015 r. świadków T. Ł. /k. 474, transkrypcja k. 565-582/

Pozwany wymieniał uszczelki na produkt innego producenta w filtrach reklamowanych przez obu kontrahentów. Pozwany w piśmie z dnia 31.03.2014 r. wzywając powoda do zapłaty kwoty 19 062,71 zł. wskazał także na koszt wymiany uszczelek i przepakowaniem filtrów. Pozwany wystawił następnie powodowi z tytułu kosztu materiału i usługi przepakowania fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 5 444,66 zł. netto t.j. 6 696,93 zł. brutto.

dowody: pismo z dnia 31.03. 2013r. k. 266, pismo z dnia 06.11.2013 r. k. 359, FV nr FS - (...) k. 106, częściowo zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 17.04.2015 r. świadków T. Ł. /k. 474, transkrypcja k. 565-582/ częściowo zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 9.10.2015 r. /k. 613/ T. Ł., M. R.,

(...) zaprzestał zamawiania zareklamowanych uprzednio produktów, ograniczył też zamówienia w pozostałym zakresie. Pozwany obciążył powoda notą księgową na kwotę 12 365,76 zł. z daty 31.03.2014 r. tytułem utraconej w

okresie od 1.9.2013-31.03.2014 r. marży. Pozwany pismem z dnia 11.07.2014 r. wezwał powoda do zapłaty kwoty 19 431,89 zł. tytułem utraconych korzyści, tj. marży za okres dalszy : do lipca 2014r.

dowody: noty księgowej nr (...) k. 107, z pisma z dnia 31.03. 2013r. k. 266, z wezwania do zapłaty pozwanego wraz z dowodem nadania z dnia 11.07.2014r. i z dnia 30.10.2014r. k. 279-280,377-378 wraz z rozliczeniem marży k. 376

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów prywatnych, opinii instytutu, zeznań świadków. Sąd w całości uznał za wiarygodne dowody z pisemnych opinii instytutu, jak też ustnej opinii biegłego, a co do których strony nie podnosiły zarzutów, tak co do kwalifikacji, jak kompetencji opiniujących, a które to pisemne opinie wyjaśnione szczegółowo ustnie na rozprawie udzieliły odpowiedzi na zadane pytania. Biegli wyjaśnili przy tym w przystępny sposób powody, dla których nie wydali jednoznacznej opinii w zakresie przyczyn nieszczelności filtra, opiniując wyłącznie co do wadliwości uszczelki. Wprawdzie w opinii pisemnej instytut wskazał, iż na podstawie jedynie badania samego filtra , bez zbadania go po montażu, nie można wskazać, iż brak spełnienia wymagań uszczelki w zakresie odkształcenia trwałego było jedyną przyczyną nieszczelności i nie da się ustalić wszystkich przyczyn tej nieszczelności, niemniej na rozprawie biegły wyjaśnił, iż tą przyczyną mógł być wadliwy montaż. Wskazał, iż ta ponadnormatywna sztywność uszczelki powodowała, iż po ściśnięciu i puszczeniu, gdy „pracuje” ona po montażu filtra, nie wróciłaby do pożądanego położenia, powodując przestrzeń, co z kolei powodowało nieszczelność. Jednocześnie przekonywująco wyjaśnił odnośnie stosowania przez pozwanego oraz F. norm produkcyjnych, opisujących system jakości produkcji (zezn. biegłego k. 771-771/2 00:02:41 – 00:38:17)

Sąd uznał za wiarygodne dowody zeznań z powołanych powyżej świadków na okoliczność przebiegu współpracy stron i procesu reklamacji, bowiem nawzajem się potwierdzały i uzupełniały, a którzy jako osoby uczestniczące bezpośrednio w czynnościach dotyczących reklamacji, badania jakości towaru mieli bezpośrednie informacje co do przebiegu zdarzeń towarzyszących zawarciu umowy jak też późniejszym reklamacjom, nadto znajdowały potwierdzenie w dokumentach prywatnych, które zostały jednoznacznie zidentyfikowane przez św. B. M. i K. R.. Sąd oparł się zatem na dowodach z powołanych dokumentów prywatnych, które nie były kwestionowane przez strony postępowania co do swojej autentyczności i treści.

Sąd odmówił wiarygodności z zeznań św. T. Ł. na okoliczność kosztów związanych z wymianą uszczeltek , zakupu nowych, opakowania filtrów oraz sposobu naliczenia marży. Zabrakło w sprawie jednoznacznych dowodów księgowych , niezbędnych do takich szacunków, nie przedłożył żadnych dokumentów na wymianę uszczeltek, nadto zeznania tego świadka były niejednoznaczne, ogólne, a nikt ze świadków nie pamiętał, czy były i ile było wymienianych uszczeltek, ile filtrów i ile rodzajów filtrów zostało zwrócone przez UFI i H., świadek nie pamiętał kosztu uszczelki oraz czy przy ponownym pakowaniu filtrów wykorzystano te same opakowania, brak zwłaszcza faktur sprzedaży filtrów do Ufi, by wg tych faktur ustalić, jakie filtry zostały zareklamowane i na jakie kwoty; w e-mailach (k. 386) brak mowy o filtrze S5030 R, na jaki to m.in. wskazywał powód jako przedmiot reklamacji.

Ustalając stan faktyczny Sąd pominął dowód z zeznań świadka B. M. (2) i K. K., jako że ci nie mieli żadnych istotnych informacji w sprawie na podstawie art. 227 kpc. Sąd pominął też dowód z pisma 16.12.2013r oraz 17.02.2014 / k. 98-102/ jako nic nie wnoszące do sprawy na podstawie art. 227 kpc. Sąd oddalił wnioski dowodowe powołane okoliczność zasadności obu powództw głównych jako, że fakty na których zostały oparte nie były kwestionowane przez drugą stronę, stąd nie wymagały dowodzenia w myśl art. 229 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W sprawach **z obu powództw głównych** bezspornym było wyprodukowanie i ich dostarczenie pozwanemu towaru objętego wymienionymi w pozwach fakturach VAT. Pozwany nie kwestionował, tak zawarcia umowy, jej treści, jak i jakości towaru, a także należnego z tego tytułu, a wskazanego w w/w fakturach wynagrodzenia oraz terminów płatności. Nie kwestionował także następstwa prawnego po stronie powoda i tym samym jego legitymacji procesowej. Pozwany wyjaśnił natomiast, co też znalazło odzwierciedlenie w zeznaniach świadka T. Ł., byłego członka zarządu powoda wzajemnego, iż wstrzymał się z zapłatą, mając na uwadze swoje wzajemne wierzycelności wobec powoda wywodzone z tytułu nienależytego wykonania przez niego umowy dotyczącej spornych w sprawie powództwa

wzajemnego uszchelek. Zatem sąd uwzględnił powództwa o zapłatę tytułem wynagrodzenia kwoty: 16.777,20 zł , t.j. 6.838,80 zł , 6.088,50 zł , 3.849,90 zł oraz o zapłatę kwoty 61.224,48 zł. t.j. 3.693,69 zł , 6.494,40 zł , 10.074,93 zł , 14.484,48 zł , 7.049,13 zł , 669,12 zł , 10.382,43 zł , 8.376,30 zł. w całości co do należności głównej na podstawie art. 627 kc , orzekając jak w pkt 1 I. i 2. IV wyroku, zważywszy nadto, iż pozwany linię obrony ograniczył wyłącznie do powództwa wzajemnego , nie wywodząc ostatecznie skutków prawnych z podniesionych w obu sprawach zarzutów potrącenia. Co do odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w zapłacie Sąd orzekł jak w pkt 1 I. i 2. IV wyroku na podstawie art. 481 kc , oddalając powództwo wyłącznie w zakresie co do żądania zapłaty od kwoty 6.838,80 zł już od dnia 22.12. 2013r., zasądzając je od dnia 25.12.2013 r. z uwagi na wskazany w fakturze VAT i niekwestionowany termin płatności, orzekając w tym zakresie jak w pkt 1.II wyroku na podstawie art. 481 kc.

W przedmiocie kosztów procesu w każdej z połączonych spraw z powództwa głównego sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i 100 kpc, mając przy tym na uwadze, iż połączenie spraw do wspólnego prowadzenia i rozpoznania w oparciu o art. 219 kpc nie niweczy ich odrębności, czego konsekwencją jest konieczność orzeczenia o kosztach postępowania w każdej z nich z osobna.

Obie sprawy z powództwa głównego wygrał powód (w drugiej sprawie w zakresie kwoty objętej cofniętym pozvem: 1193,52 zł k. 213 powód przegrał tylko nieznacznie w stosunku do całej w.p.s.), na jego koszty złożyły się uwzględnione w pkt 1 II wyroku opłata od pozwu 839 zł., 2 400 zł. kosztu zastępstwa procesowego, 17 zł. opłaty skarbowej od pełnomocnictwa , razem 3.256 zł. , uwzględnione zaś w pkt 2.V co do drugiej sprawy : opłata od pozwu 3.061 zł., koszt zastępstwa procesowego 3600 zł., opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł., razem 6 678 zł, po pomniejszeniu opłaty od pozwu o kwotę 60 zł jako 5% od kwoty 1194 zł po zaokrągleniu jako cofniętej części pozwu. Jednocześnie Przewodniczący zwrócił powodowi od Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty od cofniętej części pozwu na podstawie art. 79 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz kwotę 30 zł tytułem opłaty od zażalenia, oczywiście uzasadnionego na podstawie art. 99 w/w ustawy (pkt 2. VI).

Odnosnie **powództwa wzajemnego** pozwany /powód wzajemny/ wywodził roszczenie o zapłatę odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania umowy dotyczącej wytworzenia na zamówienie pozwanego spornych w sprawie uszchelek, oznaczonych jako detal PP-00.02 .

Odpowiedzialność kontraktowa dłużnika /art. 471 kc / powstaje, jeżeli spełnione zostaną następujące przesłanki: 1) szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego; 2) szkoda musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależycie wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika; 3) związek przyczynowy między faktem nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązania a poniesioną szkodą.

Powód wzajemny, na którym spoczywał w powyższym zakresie ciężar dowodzenia wykazał podstawową przesłankę, a to nienależyte wykonanie umowy przez pozwanego wzajemnego.

Wbrew jego twierdzeniom z materiału dowodowego wynika, iż pozwany wzajemny miał obowiązek przy produkcji uszchelek uwzględnić normę F. (...). (...), OR-O130. która nie została mu wskazana przez pozwanego wyłącznie w zakresie materiału, ale także istotnego i spornego w sprawie parametru odkształcania, co potwierdziła nie tylko dokumentacja wskazująca na treść w/w normy, ale i ustna opinia biegłego /k.771/, a zapoznanie się z treścią której pozwany wzajemny potwierdził, ale także zeznania świadków B. M. (1) oraz A. M. (1).

Dodatkowo można zauważyć, iż świadek B. M. (1) potwierdziła, a które to zeznania znajdowały potwierdzenie w dokumentach z badania, iż dostarczone przez pozwanego wzajemnego próbki przed złożeniem zamówienia, spełniały sporne parametry w zakresie odkształcania. Stąd już z tego względu argumenty pozwanego wzajemnego, na których opiera swoją obronę, iż norma ta w zakresie odkształcania nie mogła znaleźć prawidłowego zastosowania do uszchelek kwadratowych, jako że dotyczyła uszchelek okrągłych, nie zasługiwały na uwzględnienie. Skoro bowiem próbna partia materiału spełniała sporną normę, czego sam pozwany wzajemny nie kwestionował, to już sam ten fakt czyni niewiarygodnym twierdzenie powoda w tym zakresie.

Niespełnianie przez uszczelki norm wskazanych w dokumentacji stanowiącej element umowy, a dotyczącej normy F. (...) (...), OR-O/130 w zakresie odkształcania potwierdził jednak przede wszystkim dowód z opinii sądowej Instytutu (...) sp. o.o. /k. 693, 755, k.771/. Sąd miał przy tym na uwadze, iż w opinii pisemnej wskazano, iż fakt, że uszczelki nie spełniają normy nie przesądza, iż były jedyną przyczyną nieszczelności filtra. Opiniujący na rozprawie w dniu 1.07.2016 r. biegły M. M. wyjaśnił, iż norma nakazywała, aby parametr trwałego odkształcania szczątkowego po ścisnieniu nie był większy niż 45 %, badanie zaś wskazywało na 49,9 %, co mogło być przyczyną nieszczelności filtra. Biegły wyjaśnił, iż uszczelka taka nie powinna być użyta, jako że po jej ściśnięciu nie wróciłaby do poprzedniego położenia, powodując nieszczelność. Sąd przy ocenie w/w opinii wziął pod uwagę także wyniki badań wykonanych na zlecenie powoda wzajemnego na etapie reklamacji, a na które zwrócił uwagę także instytut w opinii /k. 693, k. 103/, z których także wynikało przekroczenie tego parametru. Sąd zwrócił uwagę, iż na przekroczenie normy wskazywała także badanie wewnętrzne wykonane przez powoda wzajemnego /k. 79/ ,jak też badanie zlecone przez powoda / pozwanego wzajemnego / /k. 357/.

Sąd miał przy tym na uwadze, iż opinia instytutu jak i wyniki wskazanych powyżej badań dotyczą jednej kwestii, a to niespełniania przez produkt pozwanego wzajemnego normy, która, jak to sąd wyżej ustalił i ocenił, była elementem zawartej umowy. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, iż na nieszczelność mogły mieć wpływ także inne czynniki, takie jak sposób montażu. Opinia sama w sobie nie przesądzała innymi słowy, iż to właśnie niespełnienie przez sporny produkt wskazanej normy było bez wątpienia przyczyną dalszego skutku, a to nieszczelności filtrów. Niemniej jednak pamiętać należy, iż opinia ma na celu dostarczenie Sądowi wiadomości specjalnych niezbędnych w sprawie do oceny zebranego materiału dowodowego i poczynienia ustaleń faktycznych i jest tylko z jednym z dowodów podlegających ocenie Sądu według reguł w myśl art. 233 kpc. W procesie ustalania stanu faktycznego Sąd w oparciu o ustalone jedne fakty może zaś wnioskować o innych /art. 231 kpc - domniemanie faktyczne/. Treścią domniemania faktycznego jest uznanie za istniejący określonego faktu wynikającego z wzajemnego, logicznego związku pomiędzy innymi, ustalonymi faktami i sądami o tych faktach. Domniemania faktyczne są rodzajem intelektualnego wnioskowania sądu, co odbywa się podczas oceny przeprowadzonych dowodów i ustalaniu stanu faktycznego sprawy /Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz. Art. 1–366 red. prof. dr hab. Andrzej Marciniak, prof. dr hab. Kazimierz Piasecki Rok wydania: 2016 Wydawnictwo: C.H.Beck Wydanie: 7/.

Domniemanie faktyczne jest środkiem pozwalającym ustalić określony element stanu faktycznego, konstruowanym z uwzględnieniem reguł z art. 233 § 1 kpc, a tym samym należy do kręgu czynności związanych z dokonywaniem ustaleń faktycznych i oceny dowodów (wyr. SN 24.5.2012 r., II UK 259/11, Legalis). Sąd ma w takim wypadku pełną swobodę wnioskowania na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania dowodowego. Musi ono być jednak poprawne z punktu widzenia zasad logiki (zob. uchw. SN(7) z 21.11.1969 r., III PZP 24/69, Legalis). Orzeczenie sądu może być oparte na domniemaniu faktycznym, gdy stanowi ono wniosek wynikający z logicznie ustalonych faktów stanowiących przesłanki domniemania, najbardziej zbliżony do zasad doświadczenia życiowego (zob. wyr. SN z 22.1.1998 r., II UKN 465/97, Legalis). Należy podkreślić, że stosowanie przepisu art. 231 kpc nie jest uzależnione od braku możliwości przeprowadzenia dowodu w sposób przewidziany w przepisach kpc (wyr. SN z 27.1.2006 r., III CSK 103/05, Legalis).

Przechodząc na grunt sprawy w ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, nie tylko w postaci opinii, ale także dowodów z dokumentów i zeznań świadków pozwalał na przyjęcie, iż to właśnie nienależyte wykonanie umowy w postaci niespełnienia normy przez produkt powoda, było przyczyną nieszczelności filtrów.

Sąd miał na uwadze w szczególności zeznania świadków B. M. (1) i T. Ł. - byłego członka zarządu powoda wzajemnego, stąd nie budzącego wątpliwości co do jego bezstronności, zgodnie potwierdzających, iż reklamacje zgłaszane były wyłącznie w przedziale czasu, gdy pozwany stosował uszczelki powoda. W szczególności nie zdarzały się one po zaprzestaniu przez strony współpracy i korzystania z produktów powoda, jak i przed nawiązaniem współpracy. Skoro zaś pozwany wymieniał uszczelki w flirtach na produkt innego dostawcy, a reklamacje ustały, to nasuwa się wniosek, iż to nie sposób montażu czy inne czynniki, ale właśnie sporna uszczelka była powodem wadliwości reklamowanego urządzenia. Nie bez znaczenia jest też w ocenie Sądu skala wadliwości filtrów. Zgłoszenia nie

dotyczyły pojedynczych sztuk, co mogłoby sugerować przykładowo nieprawidłowy montaż uszczelki, /zważywszy że był dokonywany ręcznie, stąd ze swej istoty, nie będąc zautomatyzowanym nie miał cechy niezmienności/, ale całych partii produktów. Sąd wziął pod uwagę także konsekwentne zeznania świadka B. M. (1), słuchanej dwukrotnie, a wskazującej na przyczynę nieszczelności na którą powołał się reklamujący UFI Filters – przeciek na uszczelce, jak również, iż nieprawdopodobnym w tym kontekście było, iż to całą partię źle zamontował Ufi, który ponadto stosuje ściśle procedury jakości montażu, podobnie jak pozwany : ISO 9001 / k. 474, pomocniczo transkrypcja k. 566, k. 567, rozprawa z dnia 23.10.2015 r. ,pomocniczo k. 640/.

Sąd nie miał także wątpliwości co do możliwości identyfikacji uszczelki powoda zamontowanych w reklamowanych filtrach, z uwagi na ich cechę charakterystyczną w postaci wypustu, która została wskazana przez obie strony procesu podczas identyfikacji uszczelki na potrzeby opinii biegłego.

Podsumowując, fakt zbieżności okresu, w jakim reklamacje zaczęły się pojawiać oraz przestały być zgłaszane z zapoczątkowaniem i zaprzestaniem stosowania produktu powoda, niespełnienie przez uszczelkę normy, co mogło być przyczyną nieszczelności filtra, w której ta była zamontowana /potwierdzenie opinią/, przebieg zdarzeń towarzyszący współpracy jak i procesowi reklamacyjnemu oraz treść reklamacji wskazujących na nieszczelnością uszczelce / potwierdzone zeznaniami świadków/, składając się na podstawę domniemania faktycznego, ocenione w świetle wiedzy i doświadczenia życiowego, uzasadniają logiczny wniosek o przyczynie wadliwości finalnych produktów w postaci nieszczelności filtrów, leżącej właśnie w wadliwości uszczelki.

Pozwany zgłosił szkodę będącą następstwem powyższego, dwojakiego rodzaju, a to w postaci straty, przez którą rozumie się pomniejszenie strony czynnej majątku, a także zwiększenie się tych zobowiązań poszkodowanego, których powstanie stanowi skutek zdarzenia przypisanego osobie zobowiązanej do naprawienia szkody i utraconych korzyści.

Dla wyjaśnienia obu postaci szkody istotnym jest pojęcie związku przyczynowego, który pozwala oceniać doznaną uszczerbek przy zastosowaniu kryterium normalności następstw zdarzenia, z jakiego szkoda wynikła. Z normalnymi następstwami mamy do czynienia wówczas, gdy bez określonego zdarzenia, w tym wypadku nienależytego wykonania umowy w postaci produkcji uszczelki niespełniających normy, nie doszłoby do powstania szkody.

Rozważając normalny związek przyczynowy /art. 361 § 1 kc/ pomiędzy nienależytym wykonaniem umowy / niespełnienie normy przez uszczelkę/, a wadliwością filtrów i tego negatywnym następstwem w postaci szkody, zasadnym było przyjęcie, iż co do zasady koszty badań, dodatkowej kontroli zewnętrznej, zwrotu wadliwego towaru, wymiany uszczelki i ponownego pakowania, jak też utrata zamówień co do zasady mogły pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym z wadliwością uszczelki.

Na powodzie wzajemnym spoczywał jednak ciężar dowodzenia, iż poniósł rzeczywiście szkodę w takiej postaci i we wskazanej w pozwie wysokości, /art. 361 § 2 kc/, a któremu to ciężarowi w całości nie poddał.

Sąd uznał wysokość szkody za wykazaną wyłącznie w zakresie straty polegającej na poniesieniu kosztu zwrotu wadliwych filtrów, jakim obciążył go kontrahent, /37 124,55 zł./, kosztu badań laboratoryjnych uszczelki powoda wykonanych w związku ze zgłoszonymi reklamacjami w wysokości 1 000 zł netto, których wykonanie było konieczne dla wykazania powodowi zasadności złożonej mu reklamacji oraz straty jako kosztu zewnętrznej kontroli produktów, dokonywanej na żądanie kontrahenta jako następstwo uprzednio dostarczonej wadliwej partii uszczelki, który to obowiązek wynikał z umowy stron: Ufi i pozwanego, ale także w wysokości netto t.j. 15 565,50 zł. Powyższe koszty i fakt ich poniesienia zostały wykazane dowodami z faktur VAT, obciążających powoda wzajemnego, co potwierdziły zeznania świadków. Sąd miał przy tym na uwadze, iż równowartość podatku VAT wskazaną w fakturach, który powód wzajemny może odliczyć, jako podatnik tego podatku nie obciąża go i tym samym nie stanowi straty.

Powód wzajemny nie wykazał natomiast roszczenia w zakresie kosztów związanych z przepakowaniem filtrów i założeniem nowych uszczelki. Sąd nie dał wiary dowodowi z dokumentu z pisma pozwanego z dnia 31.03.2014 r. jak też wystawionej przez niego fakturze nr (...) wskazującym na wysokość kosztów z tym związanych jako, że kwoty w nim wymienione nie znajdowały oparcia w dowodach z dokumentów. Na powyższe nie były wiarygodnymi

dowody z dokumentów wezwania do zapłaty, czy same tylko prywatne wyliczenia powoda wzajemnego na użytek procesu sądowego. Kosztów tych nie potwierdzają jednoznacznie także dowody osobowe jako nieprecyzyjne. Sąd nie uznał przy tym za wiarygodne zeznań świadka T. Ł. w zakresie dotyczącym poniesionych kosztów przepakowania filtrów oraz wymiany uszczelek, jako, że ten odwołał się w tym zakresie do treści pisma z dnia 31.03.2014 r., wyjaśniając okoliczności wyliczenia kosztów, co w ocenie Sądu nadal nie było wystarczającym na tę okoliczność, wobec braku dowodów dokumentujących bezpośrednio poniesiony koszt. Świadek ten nadto zeznał, iż ilość sztuk w tych szacunkach przyjęta została za treścią reklamacji. Jednocześnie z zeznań świadków nie wynikało jednoznacznie, że ostatecznie wszystkie filtry zostały zwrócone, pośród zaś zwróconych część była uszkodzona. Z tego względu brak podstaw do przyjęcia, że ilość filtrów podlegających reklamacji była równa z tą, której faktycznie dotyczyły czynności, czy wymieniano uszczelki. Już z tej przyczyny koszty wskazane w tym piśmie mogły być, przy założeniu nawet prawidłowej stawki za roboczogodzinę, tylko szacunkowe. Powyższy argument przekładał się także na wskazaną liczbę roboczogodzin, która też mogła być uznana tylko za szacunkową. Nadto brak jakichkolwiek wiarygodnych dowodów uzasadniających wskazaną ilość roboczogodzin jako faktycznie poświęconą wskazanym czynnościom. Pozwany przy tym nie wykazał, aby poniósł z tego tytułu dodatkowe koszty w zw. np. z zatrudnieniem dodatkowych pracowników. Trudno zaś uznać za szkodę przykładowo koszt pracy świadczonej w ramach dotychczasowego zatrudnienia. Tych okoliczności nie mógł poszukiwać biegły, czy gromadzić na nie we własnym zakresie środków dowodowych, których nie podał i nie udowodnił powód w tym procesie.

Powód wzajemny nie wykazał także szkody postaci utraconych korzyści w jakiegokolwiek części. Sąd miał przy tym na uwadze, że szkoda w postaci utraconych korzyści o której mowa w art. 361 § 2 kc ma zawsze charakter hipotetyczny i do końca nieweryfikowalny. Nie można bowiem mieć z reguły pewności, czy dana korzyść zostałaby osiągnięta przez poszkodowanego, gdyby nie zdarzenie szkodzące. Ustaleniu podlega, czy gdyby dłużnik nie zachował się sprzecznie z zobowiązaniem, wierzyciel osiągnąłby zysk w określonym czasie i w określonej wysokości. Zarówno utrata zysku, jak i jego wysokość, muszą zostać w procesie udowodnione, a ciężar dowodu leży po stronie domagającej się tego rodzaju odszkodowania. Szkoda taka musi być przez osobę poszkodowaną wykazana z tak dużym prawdopodobieństwem, że uzasadnia ono w świetle doświadczenia życiowego przyjęcie, że rzeczywiście wystąpiła. /V ACa 201/13 - wyrok SA Katowice z dnia 21-06-2013/ Powód wzajemny powyższego nie wykazał, tak co do zasady jak i wysokości.

W przedmiotowej sprawie nie jest wystarczającym dowodem ogólnikowe zeznania z których wynikało, iż kontrahent zaniechał zamawiania określonego typu filtrów, jak też odwołanie się do wartości dotychczasowych zamówień. W sprawie nie jest wiadomym jakiego rodzaju współpraca łączyła powoda wzajemnego z jego kontrahentem, czy była to przykładowo umowa ramowa, w której zobowiązał się do zamawiania towaru o konkretnej wartości i przez jaki czas.

Z uwagi na powyższe nie był zatem potrzebny ani też dopuszczalny dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości na okoliczność cyt. „prawidłowości wyliczenia przez pozwanego wysokości w/w szkody” k. 513, skoro pozwany nie udowodnił co do zasady jej poniesienia w kontekście art. 471 i 361 § 1 kc, co sąd wyżej uzasadnił. Dowód z opinii biegłego nie może sprowadzać się do przerzucania na specjalistę obowiązku poszukiwania środków dowodowych i faktów, nie wymagających wiedzy specjalnej /V ACa 201/13 wyrok SA Katowice z dnia 21.06.2013 r./. W konsekwencji Sąd oddalił wniosek dowodowy z opinii biegłego do spraw rachunkowości na okoliczność utraconego zysku przez pozwanego od 09.2013-07.2014r. oraz prawidłowości naliczenia odszkodowania. W pierwszym rzędzie bowiem powód wzajemny winien wykazać fakty uzasadniające tezę o wysokim prawdopodobieństwie, graniczącym z pewnością utraty zysków o określonej wysokości, właśnie w tym przedziale czasowym. Nie jest zaś przekonywujący sam fakt, iż kontrahent zamawiał u niego dotychczas określoną ilość towaru, wobec braku innych argumentów oraz dowodów potwierdzających tezę, iż zamówienia byłyby w normalnym toku kontynuowane na tym poziomie we wskazanym przedziale czasu. Tymczasem pozwany tak w toku postępowania jak i ostatecznie na rozprawie w dniu 1.07.2016 r. nie potrafił przekonywująco nawet uzasadnić wskazanej daty końcowej t.j. lipca 2014 r. naliczenia utraconej marży. Wg rozumowania pozwanego taki utracony zysk mógł być naliczany w nieskończoność, bez żadnego ograniczenia czasowego, co prowadzi do absurdu. Należało w sprawie co najmniej przeprowadzić dowód z umowy z Ufi, która pokazałaby, na jakich zasadach miały być dokonywane zamówienia, czy strony określiły minimalną ilość zamówienia, na jaki okres zawarły umowę i czy zamówienia te były realizowane i na jakich zasadach, zwłaszcza w jakich ilościach. Tych twierdzeń pozwany ani nie podał, ani nie udowodnił, zatem brak było podstaw do uznania, iż

„utracona korzyść” w postaci nieuzyskania marży w sposób graniczący z pewnością na pewno by nie nastąpiła we wskazanym przez pozwanego przedziale czasowym : od września 2013 do lipca 2014r. , gdyby nie wadliwa uszczelka powoda.

Ostatecznie Sąd oddalił żądanie pozwu wzajemnego w zakresie co do utraconych korzyści w całości na podstawie art. 471 kc w z. w z art. 361 § 2 kc.

Mając na uwadze powyższe Sąd uwzględnił roszczenie z pozwu wzajemnego w wysokości 53 690,05 zł., na którą złożyły się 1 000 zł., 15 565,50 zł. oraz kwota 37 124,55 zł. na podstawie art. 471 kc w zakresie odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w zapłacie na podstawie art. 481 kc orzekając jak w pkt 3.VII wyroku i oddalając powództwo w pozostałym zakresie jak w pkt 3. VIII wyroku.

W przedmiocie kosztów procesu w sprawie z powództwa wzajemnego Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając, mając na uwadze, że na koszty po stronie powoda wzajemnego złożył się koszt zastępstwa procesowego 3600 zł. , opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł. z tytułu pełnomocnictwa od następcy prawnego, opłata od pozwu 4.058 zł., koszt stawiennictwa świadków 1189,28 zł., koszt opinii biegłego 2 460 zł. , po stronie pozwanego wzajemnego zaś koszt zastępstwa procesowego 3 600 zł, uwzględniając wygraną powoda wzajemnego w proporcji 66 % (pkt 3.IX wyroku).

W przedmiocie zwrotu niewykorzystanych zaliczek Sąd orzekł na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.